

Universitetets uppgift är att upprätthålla administrationen

I ett idealt universitet är fokus på lärarens möte med studenten, grundat på lärarens forskning och behov att utveckla ämnets kunskap, och med kraftfullt understöd av administrationen. Utbildning och forskning, student och lärare, är huvudkategorierna, där administrationen är en lydlig och serviceinriktad tjänare.

Dagens universitet tycks emellertid ha kastat om den ideala ordningen. Idag förefaller studenten vara till för att ge anställda möjlighet att fullgöra sin tjänsteplikt. De flesta av oss har varit med om situationen då en lärare ges en kurs med argumentet att den har tjänstetimmor som måste fyllas upp. Tilldelningen av lärare hörs alltför sällan vara föranledd av behovet att ge studenterna den bästa utbildningen. Själv har jag erfarit hur jag bekymmerslöst blivit ersatt som handledare av examensarbete med adjunkter utan forskarutbildning och forskarerfarenhet. Det leder till tjänsteavräkning. Det leder till att studenterna får en handledare. Men det leder sannolikt inte till att studenterna kommer att drivas till gränsen för sin prestationsförmåga i examensarbetet. Men eftersom universitet mäter antal timmar och godkänt examensarbete, och inte studentens prestation, är systemet nöjt.

Läraren är emellertid till viss utsträckning till för att avlasta administrationen. Idag kan inte läraren lämna in sitt schemaförslag på ett papper. Istället skall läraren lära sig ett system för lokalbokning som elegant är avpassat för administrationens behov av förenkling. Idag skall forskaren, inte biblioteket, föra in artikelpublikationer i ett system, t ex kallat Diva. När man tidigare kunde lämna in sin årliga publiceringslista, skall man idag lära sig systemet Diva och föra in sina artiklar och konferenspresentationer. Idag kan man inte lämna in en begäran om tjänstledighet på ett papper till en sekreterare. Man skall istället sätta sig in i ett nytt program, med identitet och password, där man genom att fylla i rätt luckor, kan begära om tjänstledighet.

Vi känner alla igen detta, där nya system ständigt uppfinns, nya manualer distribueras till lärare som förutsätts avsätta tid för inläring; arga, på gränsen till aggressiva uppmaningar kommer att man skall anpassa sig till alla dessa program. Bortglömd är tanken att administrativa system borde kunna handhas av administrationen.

Det är min fasta övertygelse att om vi inte ändrar ordningen, så att administrationen görs till en serviceinstans för att understödja läraren, och läraren görs till den kraft som kan hjälpa studenten att uppnå goda prestationer, då kommer inte Sverige att producera goda studenter, goda lärare och forskare, och därmed inte heller goda universitet.

Sven-Olof Collin
Professor i företagsekonomi